

GONIEC KRAKOWSKI

CENY OGŁOSZEŃ: Po tekście 1 mm w 1 szpalcie (szer. szp. 22 mm) 36 gr. W tekście 1 mm w 4 szpalcie (szer. szp. 69 mm) 3.— Zł. Drobne za słowo 24 gr. Pierwsze słowo tłusty druk (najwyżej 3 słowa) 40 gr.

Rok II.

Nr. 189.

Kraków, piątek 16 sierpnia 1940 r.

Nadesłane, a nie zamówione przez Redakcję rękopisy będą zwracane autorom jedynie wówczas, gdy dołączona zostanie znaczka pocztowa na opłacenie przesyłki swrotnej. Prenumerata miesięczna 4.50 Zł., z odnośnikiem do domu 5 Zł. — Konto czekowe: Warszawa 658.

132 samoloty i 12 balonów zaporowych straciła Anglja we wtorek.

Skuteczne bombardowanie licznych portów, zakładów przemysłowych i lotnisk. — Łódź podwodna zatopła 41.611 ton. — Brytyjskie kontrtorpedowce uciekły przed flotyllą niemieckich łodzi podwodnych.

Berlin, 15 sierpnia. Naczelna komenda armii niemieckiej komunikuje:

Niemieckie oddziały lotnicze zaatakowały skutecznie przy użyciu bomb w dn. 13 sierpnia urządzenia portowe i wybrzeża w Walsend, Hartlepool, Bournemouth i Plymouth, zakłady zbrojeniowe w Exeter i Bristol, jak również wielkie składy materiałów pędnych w North Killingham.

W Kanale i u ujścia Tamizy udało się zatopić dwie łodzie strażnicze oraz dwa okręty handlowe pojemności 15.000 ton. Samoloty bojowe zbombardowały również lotniska w East Church, Detling, Farnborough, Andover, Odiham i Middle Wallop, zniszczyły liczne hangary i budynki, składy materiałów pędnych oraz zakłady, niszcząc większą ilość samolotów na ziemi. Podczas ataków w Kanale i na Anglię doszło do licznych zaciętych walk powietrznych, w ciągu których zniszczono 74 samoloty nieprzyjacielskie.

W ciągu dnia brytyjskie samoloty typu „Bristol-Blenheim” usiłowały zaatakować duńskie miasto Aalborg. Samoloty myśliwskie i artyleria przeciwlotnicza zmusiły

nieprzyjaciela już poprzednio do odwrotu i zestrzeliły 16 z pośród 23 atakujących samolotów.

Nieprzyjacielskie bombardowanie w nocy na 14 sierpnia nie wyrządziło nigdzie poważniejszych strat.

Łączne straty nieprzyjaciela w dniu 13 sierpnia wyniosły 132 samoloty i 12 balonów zaporowych, z czego 59 samolotów zostało straconych w powietrzu, 43 na ziemi i przez artylerię przeciwlotniczą. 28 niemieckich samolotów zaginęło.

Jedną z łodzi podwodnych pod komendą kapitana-porucznika Salmana doniosła o zatopieniu 41.611 ton, w tym brytyjskiego krawownika pomocniczego pojemności 11.400 ton.

Oddziały niemieckiej flotyli podwodnych łodzi podwodnych spotkały się na morzu Północnym z licznymi brytyjskimi kontrtorpedowcami, które jednak, mimo przewagi, po krótkiej walce wycofały się dzięki nieprzeznaczonej mgie. Niemieckie łodzie kontynuowały swoje zadania bez żadnych przeszkód. (P)

Ośrodkiem sprawozdań w dzisiejszych dziennikach porannych są wiadomości o ataku lotnictwa angielskiego na miasto Aalborg, który został odparty dzięki obronie niemieckiej artylerii przeciwlotniczej i niemieckiego lotnictwa myśliwskiego.

Jeden z naocznych świadków opowiada, że w chwili, gdy na wysokości około 1000 metrów pojawiły się eskadry angielskie, nie trwało nawet pół minuty, jak zaczęły spadać pierwsze zestrzelone maszyny angielskie, poczem ten sam los spotkał szereg innych samolotów nieprzyjacielskich.

Z dalszych komunikatów prasowych wynika, że mieszkańcy Aalborga w poczuciu ochrony, jaka tworzy armia niemiecka, nie okazują nastroszeń panicznych oraz że bezpośrednio po zakończeniu walki powietrznej miasto przybrało ponownie swój normalny wygląd.

Głosy prasy jugosłowiańskiej.

(S) Belgrad, 15 sierpnia. Wielkie dzienniki belgradzkie publikują w dalszym ciągu doniesienia o niemieckich atakach powietrznych na Anglię, zamieszczając je w sensacyjnej formie na czołowych miejscach.

„Politika” zamieszcza na czele tych doniesień tytuł: „Ataki lotnictwa niemieckiego na angielskie wybrzeże południowe przybierają coraz większe rozmiary. Samoloty niemieckie nieprzerwanymi falami uderzają do walki”.

„Vreme” daje tytuł następujący: „Samoloty niemieckie bombardują bez przerwy wyspę brytyjską”.

Wojskowy współpracownik dziennika „Politika” ocenia sytuację następująco. W obliczu przewagi mocarstw osi na kontynencie, Imperjum brytyjskie stoi dziś osamotnione. Angielskie centrum Imperjum jest wystawione na śmiertelne ciosy przeciwnika. Niemniej dotkliwie ciosy zagrażają najżywniejszym ośrodkom Imperjum. „Ostrze miecza niemieckiego”, mianowicie lotnictwo niemieckie, pozostawiło już widoczne szczyby na macierzy angielskiej. Staje się coraz wyraźniejszym, że

potęga Imperjum brytyjskiego oparta jest w większym stopniu na swoim prestiżu, swoich środkach finansowych i stosunkach politycznych, niż na swoich rzeczywistych siłach militarnych”.

W dalszym ciągu „Politika” zwraca uwagę, że neutralni obserwatorzy uważają, iż lotnictwo niemieckie jest wielokrotnie silniejsze od lotnictwa angielskiego. Z tego powodu szanse Wielkiej Brytanji należy ocenić jako bardzo niewielkie.

Zacięte walki w brytyjskiem Somali.

Najoty na miasta północno-włoskie.

Rzym, 15 sierpnia. Włoski komunikat wojenny ze środy brzmi następująco: Główna kwatery armii włoskiej komunikuje: Obecnie trwają w dalszym ciągu zacięte walki w brytyjskiem Somali na wschód od Addis. Włoska akcja rozwija się, mimo nieprzyjacielskiego oporu, planowo.

We środę rano o godz. 1 nieprzyjacielskie samoloty, które nadleciały przez Szwajcarię, zbombardowały północno-włoskie miasta i zrzuciły ukotki. W Medjolanie zrzucono około 30 bomb eksplodujących i zapalających wyłącznie na domy mieszkalne. Żadne obiekty wojskowe nie zostały trafione. Liczba zabitych, wyłącznie osób cywilnych wyniosła 12, rannych 44. W Turynie zrzucono ok. 15 bomb, które nie wyrządziły żadnych szkód w obiektach wojskowych ani też w zakładach przemysłowych. Doniesiono o zabiciu jednej osoby i zranieniu 8 osób. Także w Alessandria i Tortona były bombardowane. W Alessandria zabito 9 osób, w tym trzech strażaków podczas wykonywania służby, jak również raniono kilka osób.

Bombardowanie Augusty (Syrakuzy), gdzie zrzucono 4 bomby, nie pociągnęło za sobą ani szkód ani ofiar. Jeden nieprzyjacielski samolot torpedowy został zestrzelony przez artylerię przeciwlotniczą marynarki. Załoga w sile jednego oficera i jednego żołnierza została wzięta do niewoli.

Zestrzelenie 22 brytyjskich samolotów.

Mimo złej pogody — skuteczna działalność wojenna.

Berlin, 15 sierpnia. Walki powietrzne we środę upłynęły pod znakiem złej pogody, skutkiem której użyto tylko nielicznych eskadr niemieckich. Przy wykonywaniu ich zadań, które rozciągały się przede wszystkim na zbrojny wywiad nad Kanalem i na zniszczenie zapór balonowych nad wybrzeżem południowo-wschodnim Anglii, doszło w kilku miejscach do zażartych walk powietrznych, w czasie których przeciwnik bronil się zawzięcie.

Według nadeszłych dotychczas wiadomości, przy tej sposobności nad hrabstwem

Kent zestrzelono 22 brytyjskie samoloty myśliwskie, przeważnie typu „Spirfire”, podczas gdy niemieckie samoloty typu „Messerschmitt” zaginęło pięć.

Danja z zainteresowaniem śledzi przebieg walk.

(S) Kopenhaga, 15 sierpnia. Dzienniki kopenhaskie poświęcają szczególną uwagę przebiegowi walk o zawładnięcie obszarem powietrznym nad Anglią.

Anglja konfiskuje parowce franc. z żywnością.

Sztokholm, 15 sierpnia. Według komunikatu francuskiego ministerstwa żywienia w chwili zawarcia zawieszenia broni około 300 większych francuskich parowców ze środkami żywności znajdowało się w drodze do Francji.

Większa część tych okrętów została albo bezprawnie zatrzymana w portach brytyjskich, albo skonfiskowana przez brytyjski wojenny.

Demobilizacja we Francji.

Vichy, 15 sierpnia. Demobilizacja armii francuskiej na kontynencie zbliża się ku końcowi. Rezerwiści, zamieszkali na nieokupowanej części Francji przeważnie powrócą już do domów.

Francuska rada ministrów przyjęła ustawę o trybunale stanu.

(S) Genewa, 15 sierpnia. Według doniesienia z Vichy, francuska rada ministrów odbyła posiedzenie pod przewodnictwem marszałka Petaina.

Rada ministrów przyjęła ustawę o procedurze Najwyższego Trybunału stanu oraz ustawę o rozwiązaniu tajnych stowarzyszeń.

Wzmożona produkcja węgla w Belgji.

Bruksela, 15 sierpnia. W szybko posuwającej się odbudowie gospodarki belgijskiej wybitny udział należy przypisać przemysłowi węglowemu.

Produkcja węgla wzrosła w czasie od 12 lipca do 3 sierpnia do 772.000 ton, co stanowi

już 64 procent przeciętnej produkcji pierwszych czterech miesięcy bież. roku.

Łączne zapasy belgijskiego przemysłu węglowego, wynoszące 1,5 miliona ton, zostały w stosunku do okresu od 8 do 20 lipca powiększone o 270.000 ton.

Całkowite załamanie się angielskiego planu wydobywania węgla.

Głos norweski o katastrofalnym upadku angielskiego handlu zagranicznego

— Oslo, 15 sierpnia. Znanie powszechnie czasopisma „Norweska gazeta Handlu i Żegluga” porównuje produkcję węgla w Anglii i w Niemczech i dochodzi do wniosku, że angielski plan produkcyjny kompletnie zawiodł. Natomiast Niemcy były w możności poważnego wzmożenia swej gospodarki węglowej.

Anglja zaskoczyła zdumiony świat demiesieniem, że cyfra bezrobotnych w Anglii wzrosła w lipcu o 60 tysięcy. To zjawisko wzrostu bezrobocia w okresie wysokiego napięcia gospodarczego spowodowanego wojną, tłumaczyć należy spadkiem wywozu angielskiego. Z tego też powodu musiano ograniczyć wydobycie węgla w Anglii.

W pierwszych miesiącach wojny Anglja zamierziała zwiększyć swój wydobycie węgla.

o 30 milionów ton celem zdobycia dewiz i polepszenia podstaw funta angielskiego. Plan ten jednak zламаł się zupełnie sam w sobie — mimo, że Anglja potrzebuje dziś dewiz bardziej, niż kiedykolwiek.

Skrócone szkolenie oficerów w Anglii.

Sztokholm, 15 sierpnia. Angielskie ministerstwo wojny skróciło okres wyszkolenia oficerów, trwający w czasie pokojowym 2 lata, do 5 miesięcy. Czas nauki aspirantów oficerskich wynosi 12 godzin dziennie.

Węgierska delegacja udaje się do Rumunji.

Budapeszt, 15 sierpnia. Jak z miarodajnego źródła donoszą, węgierska delegacja pod przewodnictwem posła Hory udaje się w drugiej połowie bieżącego tygodnia do Rumunji, gdzie podejmie w miejscowości Turn-Severin pertraktacje z delegacją rumuńską co do uregulowania aktualnych problemów rumuńsko-węgierskich.

Węgry zamykają swoje bałtyckie przedstawicielstwa.

Budapeszt, 15 sierpnia. Z uwagi na wcielenie Estonji, Łotwy i Litwy do Unji Sowieckiej rząd węgierski postanowił zamknąć swoje poselstwa w tych trzech państwach.

Szefem tych trzech misji był każdorazowo poseł węgierski w Helsinkach. Likwidacja węgierskich konsulatów w Tallinie, Rydze i Kownie jest również w toku.

Węgry chcą powiększyć produkcję masła.

Budapeszt, 15 sierpnia. W myśl opublikowanego we środę rozporządzenia rządowego zużycie bitych śmietany zostało w ten sposób ograniczone, że na całym obszarze kraju wolno używać bitych śmietany jedynie do celów produkcji masła i serów, natomiast nie wolno jej sprzedawać do celów konsumpcyjnych.

Ograniczenie to ma wpłynąć na podwyższenie produkcji masła, aby w ten sposób zlikwidować dający się w pewnych częściach kraju odczuć brak masła.

Churchill przynajmniej się do nikłych strat.

(=) Lizbona, 15 sierpnia. Brytyjska admiralica zakomunikowała w ub. szwarcu o poważnym uszkodzeniu, a następnie zatonięciu polawiaczy min „Tamarisk” i „Pyrope”, będącym następstwem nieprzyjacielskiego ataku lotniczego. O fakcie tym powiadomiono rodziny marynarzy.

Aresztowano 16 „dziennikarzy” żydowskich.

Bukareszt, 15 sierpnia. Rumuńskie ministerstwo spraw wewnętrznych poleciło w niedzielę aresztować i przewieźć do obozu koncentracyjnego drugą grupę dziennikarzy, przeważnie żydów, za rozpowszechnianie fałszywych wiadomości.

Chodzi tu o 16 dziennikarzy, którzy dawniej byli współpracownikami dzienników demokratycznych i odznaczali się codziennymi jasnowitami napastkami na Niemcy.

Konsekwentne rugowanie żydów w Słowacji.

Bratysława, 15 sierpnia. Słowackie ministerstwo spraw wewnętrznych wydało zarządzenie, że w żydowskich gospodarstwach domowych nie mogą być zatrudnione aryjskie pomocnice domowe powyżej 40 lat. Jako żydowskie gospodarstwa domowe uważane są domy, w których co najmniej żyje jedna osoba żydowska.

Znowu dwa okręty hiszpańskie doprowadzone do Gibraltaru.

Madryt 15 sierpnia. Jak donosi „Corriere della Sera” z Algesiraz, w cieśninie Gibraltaru brytyjskie statki wojenne zatrzymały 2 hiszpańskie okręty handlowe i doprowadziły celem kontroli do Gibraltaru.

Eksplodacja w porcie wojennym w Gibraltarze.

Madryt, 15 sierpnia. We wtorek rano eksplodowała w porcie wojennym w Gibraltarze barka natadowana beczkami benzyny.

Eksplodacja spowodowała panikę wśród ludności. Pożar ugaszono dopiero po 2 godzinach.

Anglo-filski dziennik chiński piętnuje grę Churchilla.

(§) Szanghaj, 15 sierpnia. „Zle przedstawia się sytuacja Anglii w powietrzu” — maza w grze w artykule wstępny chiński dziennik „Sinwenpo”.

Artykuł ten wzruszył tem większe zainteresowanie w kręgach chińskich, że ten dziennik znany z przyjaznego nastawienia do Anglii, krytykuje ponadto kłamstwa angielskiej propagandy na temat rzekomych wielkich zwycięstw angielskich w Wielkiej Brytanii.

Dziennik podkreśla przewagę lotnictwa niemieckiego, która nie ulega żadnej wątpliwości od chwili rozpoczęcia walk na froncie zachodnim. Dziennik wyraża szczególne uznania dla lotnictwa niemieckiego, które w zdumiewająco krótkim czasie potrafiło wznieść się na tak wysoki poziom.

Uruchomienie telewizji między Holandją i Niemcami.

Berlin, 15 sierpnia. Komunikacja telewizyjna między Niemcami i Holandją została z powrotem podjęta. Ponadto przywrócono komunikację pocztową dla zwyczajnych przesyłek listowych między Holandją i Luksemburgiem.

TABEUSZ SAS.

Śmierć ujarzmiona

(Nowoczesna „bajka Sabatowa”).

Od kilku dni profesor Dr. Nelson był w fatalnym humorze. Jak dziki, wściekły kot porywał on ludem i goryczą na wszystkich, którzy nawineli mu się pod rękę; nie więc dziwnego, że w „Instytucji badań nad przedłużeniem życia”, gdzie Dr. Nelson był kierownikiem, wszyscy docenili i asystenci, nie wyłączone służby, schodzili na przeczornie z drogi, czekając cierpliwie, aż złość ze „starego” wyparuje.

A było o co się wściekać... Oto od dziesiątek lat Dr. Nelson trzymał się niezmordowanie nad tem, aby „ujarzmienie” śmierci i dać ludziom „nieśmiertelność”, robiąc tysiące fenomenalnych eksperymentów, finansowanych przez amerykańskich nababów, a tu nagle, jak grom z jasnego nieba, spadła na niego wiadomość, że go uprzedzono i że to, co jemu dotąd się nie udało, powiodło się jakiemś nieznajomemu „outsiderowi”, zwycajnemu lekarzynie, którego „pies” dotąd nie znał, ani o nim nie słyszał. Poprostu jakiś Dr. Wojnicz, Polak, a z zawodu dentysta, który z Instytutem Dra Nelsona nie miał wspólnego i na własną rękę w swym dentystrycznym atelier ośmielił się dokopać tego epokowego odkrycia, które miało spowodować zupełny przewrót w dotychczasowym śmiertelnym życiu ludzkości.

Nie dziwota więc, że Dr. Nelson mijał się w ślepotach. W całym mieście zapanało niechętnie poruszenie. Ro ulicach przeciągały tłumy demonstrantów i uzna-

Włoskie ostrzeżenie pod adresem Grecji.

Odpowiedź na notę grecką w sprawie zamordowania patrioty albańskiego.

(=) Rzym, 15 sierpnia. Półturzedy „Giornale d'Italia” w artykule naczelnego redaktora p. t. „Sprawiedliwość dla Albanii — daremne próby usprawiedliwiania się Greków z powodu zamordowania patrioty Daut Hoggia” oświadcza, że rząd ateński usiłuje w długiej zawiłonej notce oczyścić się ze swych win. Nota ta stwierdza, że Daut Hoggia nie był patriota, lecz zwykłym zbrodniarzem, a jego mordercami byli Albańczycy, nie zaś Grecy.

Niewiele słów trzeba jednak — podkreśla półturzedy organ włoski — aby w zrozu miałej formie wykazać odpowiedzialność, jaką rząd ateński wziął na swoje barki w tym decydującym momencie wojny i historii Europy. Daut Hoggia był prawdziwym patriotą, szanowanym przez wszystkie dumne plemiona albańskie. Przez długi szereg lat, ryzykując niejednokrotnie swe życie, brał on udział we wszystkich akcjach w imię wolności i niezależności swego narodu. Skrytobójczymi mordercami byli dwaj włóczęgowie greccy, trudniący się państwem, a bynajmniej nie Albańczyk. Wiadomem jest, że od dłuższego czasu byli oni na czołdzie polityki greckiej.

Agencja „Athens” może sobie oszczędzić nowolowywania się na to, iż rząd grecki znał niepodległość Albanii i jej granice. Włochy mają w rękach niezliczone dowody, z których wynika, że wąż przelotny, Włochy zezwili sobie przyjąć i wspólnie pracować lub przynajmniej odpowiedzialnego zachowania się ze strony Grecji. Mowa Mussoliniego w chwili przystąpienia Włoch

do wojny posiadała w tym względzie wymowne znaczenie. Natomiast rząd grecki nie solidaryzował się z temi lojalnymi pragnieniami i uczciwymi zamiarami Włoch. „Od pierwszych dni przystąpienia Włoch do wojny Grecja wzmocniła swa destrukcyjną akcję na granicy Albanii”.

W ten sposób popełniła Grecja przebiegły w następstwie błąd zarówno w stosunku do Włoch, jak i do dumnego narodu albańskiego, który swoje losy zdecydował dobrowolnie z losami Rzymu. Minister spraw zagranicznych hr. Ciano powiedział w jednej ze swoich mów jasno i wyraźnie, że ochrona granic Albanii stanowi święty obowiązek dla Włoch. Grecja widocznie nie doceniła wagi tych słów i wbrew temu przyłączyła się do polityki awantur i prowokacji, skierowanych przeciw mocarstwu osi. Zamiarem jej było solidaryzowanie się z polityką ucisku wolności narodów, charakteryzująca imperialistyczne demokracje. W obecnej rozstrzygającej godzinie historii europejskiej, nie mogą być tolerowane tego rodzaju zbrodnicze polityki — kończy dziennik włoski.

Otrzymie oburzenie we Włoszech i w Albanii z powodu zamordowania Dauta Hoggia.

(=) Rzym, 15 sierpnia. Wiadomość o barbarzyńskim morderstwie politycznym na oso-

bie albańskiego patrioty Dauta Hoggia wywołala w silych Wioszech olbrzymie wzruszenie i żywe oburzenie.

Uzucia te odzwierciedlaja się również w prasie porannej, która podaje doniesienia z Tirany w sensacyjnej formie, zaopatrzone je takimi tytułami, jak: „Grecy bandyci zamordowali albańskiego patriotę” — „Niesłychany terror grecki wobec irredentystów w prowincji Janina” i t. d. Dzienniki równocześnie podkreślają, że ta odrażająca zbrodnia na granicy grecko-albańskiej wywołala olbrzymie oburzenie, szczególnie w Albanii, oraz na greckich terenach granicznych, zamieszkałych w większości przez Albańczyków. (p)

Dalsze aresztowania Albańczyków w Grecji.

(=) Rzym, 15 sierpnia. Agencja Stefani donosi z Tirany, że fala gwałtów wobec Albańczyków, żyjących pod panowaniem greckim nie zmniejsza się. Aresztowano w dalszym ciągu wielu Albańczyków i doprowadzono ich w kajdanach do więzienia w Janinie.

Powodem aresztowania była odmowa z ich strony uprawiania szpiegostwa i propagandy dla władz greckich.

Adolf Hitler wręczył buławy marszałkowskie marszałkowi Rzeszy i nowym generalom-marszałkom.

Słowa podzięk za zasługi poniesione dla dobra zwycięstwa broni niemieckiej

(§§) Berlin, 15 sierpnia. Adolf Hitler, jako naczelną dowódcę niemieckich sił zbrojnych, wręczył w swoim gabinecie w gmachu nowej kancelarii Niemiec, łaski marszałkowskie, jako inzynia udzielenych stopni marszałkowi Niemiec, oraz marszałkom pionym, zamianowanym przez siebie w parlamencie Niemiec w dniu 19 lipca.

Przed uroczystym wręczeniem łasek marszałkowskich Adolf Hitler wyraził podzię-

kowanie marszałkom za ich zasługi około zwycięstwa oraz niemieckiego, oraz nakreślił obowiązki, jakie stopień marszałkowski nakłada na nich wobec narodu i państwa.

W powyższym akcie nie mogli wziąć udziału marszałkowie pełni lotnictwa Milek, Sperrle i Kesselring, ponieważ działalność bojowa lotnictwa nie pozwoliła im opuścić swoich kwater głównych.

Wyrzucenie angielskich agentów z Jugosławii.

Belgrad, 15 sierpnia. Według wiadomości z dobrze poinformowanych kół, konsul angielski w Skoplje (Uckub) i dawny korespondent pomocniczy londyńskiego i no-

wojerskiego dziennika „Times” Rolf Parker, jak również belgradzki korespondent „Daily Mail” i wydawca w języku angielskim ukazująca się pisma „Satkon He-

dzaly nastawienie owacze nieznanemu dotąd wynalazcy „Antimortinu”. Raz po raz rozglęwały się radośnie okrzyki: „Niech żyje życie — przez ze śmiercią! Niech żyje zbawca ludzkości Dr Wojnicz! My chcemy i będziemy żyć!” i t. p. Na poczęcie musiano przyjąć kilkunastu nowych urzędników, aby mogli podjąć tej olbrzymiej misji napływającej wciąż korespondencji pod adresem słynnego wynalazcy. Reporterzy dostawali paraliżu nacisków od spisywania wywiadów z Drem Wojniczem, a druty telegraficzne i fale radiowe roznosiły po całym świecie arcysensacyjną wieść, że nie ma już śmierci.

Dr Wojnicz musiał zwrócić się do policji z prośbą, aby przydzieliła mu asystę, ponieważ pod jego mieszkaniami gromadziły się przez cały dzień tłumy, które domagały się, aby zastosował u nich nowy środek przeciw śmierci „Antimortin”!

Istny szal radości i szalonego ogarnął świat na myśl, że ujarzmiono śmierć. Teraz można było snuć tysiączne plany na najdalsza metę, bez ciągłej obawy — jak dawniej — że niespodziewana śmierć przekreśli te wszystkie plany i rojenia. Nikt się też nie spieszył, aby „wyżyć się” jak najintensywniej, bo i na co było się spieszyć, skoro życie nie miało już kresu?

Tymczasem Dr Wojnicz jakgdyby nie zdawał, czy nie chciał zdawać sobie sprawy z doniosłości swego wynalazku i wszystkie owacje i objawy uznania ze strony „odśmierteczonych” ludzi nie zdolały go wyprowadzić z równowagi. Kiedy chciano postawić mu pomnik za życie, nie zgodził się bezwarunkowo, nie przystał też na to, aby główna ulica ochrzczono jego nazwiskiem. Pewnego dnia znikł nagle, sprzedawszy poprzednio swój „Antimortin” pewnemu towarzyszowi akcyjnemu i to za śmieszna sumę, która zaledwie zabezpieczyła mu skro-

pine życie. Dla najbliższych znajomych Wojnicza nie było to bynajmniej niespodzianką, bo znano go dobrze z jego działalności i nieobliczalności.

Przestano więc poprostu umierać! Jedna jedyna inzynia serum Dra Wojnicza wystarczała, aby „zabić śmierć, a nawet wskrzesić zmarłego, który nie dłużej, jak na dzień jeden rozstał się z życiem. Szczęśliwie zatem „Antimortin” wszyskim bez wyjątku.

Kilka miesięcy minęło, a już zaczynały podnosić się głosy niezadowolenia, najpierw rzadkie i nieśmiałe, potem coraz liczniejsze i domagające się.

Szczęście, którego spodziewano się, iż przyjdzie wraz z nieśmiertelnością, jakoś nie zjawiało się. Starzy ludzie, dla których życie stało się nieznośnym ciężarem i jarzmem, oświadczyli naraz, że nie chcą żyć, bo nie widzą w tem żadnego celu i racji. Do tych malkontentów przyłączyli się nieuleczalnie chorzy i zaczęli miotać przekleństwami pod adresem Dra Wojnicza, który uniemożliwił im wyzwolenie od cierpienia przez śmierć-kościelkę. Ludzie, którzy dawniej w śmierci szukali ukojenia przed obłędem, kiedy wyciągała ku nim swe drapieżne szpony, teraz mieli drzwi zamknięte. Różni pechowcy zalili się, że niema sensu żyć, skoro im się nie wie, a bankrut wszelkiego autoramentu pakowali sobie napróżno kule w łeb, bo i tak musieli żyć nadal, skaleczywszy się tylko. W pobliżu szpitali warjatów słychać było wciąż okrutne ryki i zawodzenia nieszczęśliwców, którzy domagali się stanowczo, aby pozwolono im umrzeć. Liczba warjatów rosła z każdym dniem, rekrutując się przedewszystkiem z pośród „nieszczęśliwie” zakochanych, którzy nie mieli nadziei, iż

raid” A. F. Arherton, mają być wysłani z Jugosławii z powodu szkodliwych i szkodzących państwu jugosłowiańskiemu wiadomości.

Zdaniem tych kół, Parker rozszerzał planowo fałszywe wiadomości co do stosunków włosko-jugosłowiańskich. Arherton jest bliskim przyjacielem i współpracownikiem wysiedlonego już przed pewnym czasem szefa Intelligence Service i dawnego majora Juliusza Hanan.

Fakir z Ipi dowodzi nowym powstaniem nad półn.-zach. granicą Indji.

(§§) Nowy Jork, 15 sierpnia. W związku z ostatnimi walkami wyzwolenczymi na północno-zachodniej granicy Indji, do których, jak słychać, było zmuszone przyznać się oficjalnie biuro Reuter, donosi „Associated Press” następująca szereg: „Na północno-zachodniej granicy Indji prowadzą tamtejsze szerezy ponownie ścisłą walkę przeciw Anglii. Władze wojskowe komunikują, że w pewnym starciu ze zbuntowanym plemieniem goralskim, które od wielu lat sprawia kłopot rządowi brytyjskiemu zabitych zostało 2 angielskich oficerów i 12 żołnierzy tabylców. Powstańcami dowodzi fakir z Ipi oraz naczelnik plemienia imieniem Mohdali”. (p)

nie kiedyś pobiera, a nie mogli — jak to dawniej bywało — pozwolić sobie na romantyczną śmierć samobójczą.

Nastaly więc straszliwe czasy. — Ale jeszcze gorzej było po kilku latach. Ludzkość mnożyła się w przerażający sposób, a ponieważ nikt nie umierał, zabrakło wkrótce miejsca dla nowych „nieśmiertelnych”. Środki żywności wyczerpywały się i walka o byt przybierała coraz bardziej bestialskie formy. Wprawdzie ludziska nie mogli się zabijać, ale mimo to prowadzono zaciekłe wojny, których rezultatem było tysiące kalek i chorych.

Świat przeżywał okrutne czasy, takich dziejów nie znaly. Wściekłość i nienawiść cała, której źródłem był przesyty życiem, zwróciła się przeciw uwielbianemu do niedawna wynalazcy „Antimortinu”. Zamordowany go z rozkoszą, aby pomścić na nim swe krzywdy, gdyby tak jak oni sami, nie byli nieśmiertelnymi.

Naraz pewnego dnia redaktor New York Herald otrzymał list.

List zawierał tylko kilka zdań: „Panie Redaktorze! W chwili, kiedy Pan będzie czytał ten list, ja już będę... trupem. Pe unciażliwych staraniach udało mi się, dzięki Bogu, znaleźć antidotum na mój nieszczęsny „Antimortin”, słusznie przeklęty przez ludzkość. Dokładny opis i skład chemiczny zbawczej dawki znajduje Pan w moim biurku. Ja sam chce wypróbować skuteczność mego środka, przywracającego śmierć-wybawicielkę, której oczekuje z tęsknotą i radością.

Niech żyje śmierć! Z powstaniem Dr Wojnicz”.

I teraz można było znowu umierać! Świat odetchnął z ulgą.

Posel Ito mianowany szefem propagandy Japonji.

(-) Tokio, 15 sierpnia. Dyrektorem nowo utworzonego wydziału propagandy i informacji gabinetu japońskiego został mianowany poseł Ito.
Ito liczy 56 lat. W ciągu swej kariery dyplomatycznej pracował m. i. we Włoszech, Francji i Szwajcarii. W roku 1925 czynny był w Berlinie. W r. 1933 objął placówkę poselską w Warszawie, a później stanowisko specjalnego posła przy rządzie bułgarskim. Przytem odbył on szereg podróży do Chin i różnych miast europejskich.
Nominację posła Ito powitała cała prasa z żywą sympatią w łączności ze stworzeniem nowego urzędu, który według przypuszczeń kół politycznych zostanie z biegiem czasu zamieniony na ministerstwo. (p)

Wydział informacyjny i propagandowy w gabinecie japońskim.

(-) Tokio, 15 sierpnia. Istniejący dotychczas referat prasowy i informacyjny gabinetu japońskiego uległ rozszerzeniu i został przemianowany na wydział propagandowo-informacyjny. Kierownictwo tego wydziału objął poseł Ito, który będzie miał prawo brania udziału w posiedzeniach gabinetowych.
Stanowisko kierownika tego wydziału jest równorzędne ze stanowiskami prezidenta wydziału badania podległego radzie ministrów, generalnego sekretarza przydziału rady ministrów i dyrektora wydziału prawnego. Istniejące dotychczas samodzielne biura informacyjno-prasowe, ministerstwa wojny i marynarki jak i w ministerstwie spraw zagranicznych podlegają wydziałowi propagandy i informacji przydziału rady ministrów jak i jego pododdziały. Kontrolą nowo utworzonego wydziału podlegają: prasa, wydawnictwa książkowe, film i radio.

Włosi w Monako napastowani przez Francuzów.

(-) Mediolan, 15 sierpnia. Obywatele włoscy wypuszczeni w ubiegły piątek z francuskiego obozu koncentracyjnego w St. Cyprien, wzięli udział na terenie księstwa Monako w nabożeństwie dziękczynnym, urządzonej z okazji zwycięstwa oręża włoskiego, oraz uwolnienia ich z 40-dniowej niewoli, połączonej z nieopisanymi brakami.
W nabożeństwie tem wziął również udział konsul włoski w Monako i kilku członków komisji zawieszenia broni. Po nabożeństwie Włosi zostali w brutalny sposób zaczepieni przez znaczną grupę Francuzów, przyczem policja zachowała się zupełnie obojętnie.
Dopiero gdy dwaj członkowie komisji zawieszenia broni, z pomocą konsula włoskiego, przedstawili demonstrantom w sposób dosadny swój punkt widzenia, tłum zaprzestał swych napaści. Tylko umiarkowanemu stanowisku Włochów należy przypisać, że nie doszło do poważniejszych incydentów. (p)

Anglja pragnęłaby wiedzieć, poco prowadzi wojnę?

(-) Genewa, 15 sierpnia. Wobec tego, że w Anglii wszystko zawodzi, tak na wewnątrz, jak i na zewnątrz, „Daily Herald” wpada znowu w pasję. Dziennik szuka dla niej ujścia w szczególnej formie, mianowicie czyni rządowi angielskiemu zarzut, że po roku wojny byłby już nareszcie czas powiedzieć światu, o co Anglja walczy. Rząd powinien nareszcie ujawnić jakiś brytyjski plan wojenny.
Obowiązkiem Anglii jest opracowanie jakiegoś planu „lepszej Europy”, i objęcie kierownictwa „w nowym świecie”. Takie oświadczenie mogłoby nastąpić również w formie odpowiedzi na ostatnią mowę Adolfa Hitlera w parlamencie niemieckim. Niestety i tą okazję zmarnowano. (p)

Prasa rumuńska o niemieckich atakach powietrznych na Anglję.

(-) Bukareszt, 15 sierpnia. Cała prasa rumuńska zarówno we własnych doniesieniach z Berlina, jak i w artykułach redakcyjnych i komentarzach omawia obszernie wzmożone ataki lotnictwa niemieckiego na Anglję, którym przypisuje wielkie znaczenie.
„Uni versul” stwierdza w artykule wstępnym, że wielkie straty w samolotach słabszego cyfrowo lotnictwa angielskiego mogą mieć katastrofalne skutki wobec tego, że Anglja nie jest w stanie uzupełnić natychmiast poniesionych strat. (p)

Sow. Agencja Prasowa znów działa w Rzymie i Belgradzie.

Moskwa, 15 sierpnia. Polepszenie stosunków Związku Sowieckiego z Włochami i Jugosławiją przynosi także i ożywienie współpracy prasowej tych krajów. — Tak więc agencja prasowa Związku Sowieckiego otwiera biura w Belgradzie i Rzymie i wyznaczyła tam swoich przedstawicieli sprawozdawców, którzy niebawem podejmą pracę dziennikarską.
Otwarcie biura „Tassa” w Rzymie nastąpiło po trzechletniej przerwie w stosunkach prasowych między Związkiem Sowieckim i Włochami, w Belgradzie natomiast chodzi o pierwszą próbę podjęcia współpracy prasowej obydwóch państw.

Plany gospodarcze na obszarach wschodnich

Przemówienie Generalnego Gubernatora w Królewcu na temat wzmożenia produkcji i wymiany towarowej.

(SS) Królewiec, 15 sierpnia. Z okazji pobytu Generalnego Gubernatora na Niemieckich Targach Wschodnich w Królewcu, Gauleiter Prus Wschodnich wydal przyjęcie, w którym wziął udział dr Frank wraz ze swem otoczeniem i kilku głównymi współpracownikami. Gauleiter Koch w wygłoszonym przemówieniu wskazał na wspólne interesy tych dwóch wschodnich terenów, wchodzących w skład niemieckiej suwerenności państwowej i wyraził nadzieję, że stosunki gospodarcze pomiędzy Prusami Wschodnimi i Generalnym Gubernatorstwem także i w przyszłości będą się kształtowały coraz ściślej dla którego to celu muszą być stworzone odpowiednie drogi gospodarcze.
Mowa wspominał przy tej sposobności o nregulowaniu Wisły od Płocka ku południowi, aż do Warszawy, dzięki czemu nastąpiło wzajemne zbliżenie pod względem komunikacyjnym prowincji wschodniopruskiej i Generalnego Gubernatorstwa, oraz nakreślił plan rozbudowy wielkiej

osi komunikacyjnej z południa ku północy i odwrotnie.
Generalny Gubernator odpowiadając na to przemówienie podkreślił, że niezależnie od interesów na Wschodzie Niemcy muszą zmierzać do jasnego i celowego podziału swego terytorjum gospodarczego — łącznie z terytorjami wschodnimi, aby w drodze intensyfikacji wszystkich poszczególnych części zdążyć do wzmożenia ogólnego potencjału gospodarczego państwa niemieckiego.
Samo przez się jest przytem zrozumiałem, że musi być stworzone przy pomocy własnej inicjatywy uzupełnienie danej od natury linii Wisły. Wszystkich tych problemów nie da się rozwiązać rozważaniami teoretycznymi, ale należy je ocenić w drodze bezpośredniego zapoznania się z wszystkimi niezbędnymi wymogami tego obszaru.
W sprawie ponownego otwarcia zakładów przemysłowych w Generalnym Gubernatorstwie dr Frank zapowiedział założenie

nie centralnej instytucji, która obejmie wszystkie zakłady przemysłowe, stanowiące dawniej państwowe przedsiębiorstwa polskie, a które obecnie pod nowym kierownictwem mogą się wykazać dużą zdolnością wytwórczą.
Jakkolwiek Generalne Gubernatorstwo ma w zasadzie charakter rolniczy, to jednak kryje ono w sobie, nawet w przybliżeniu niewyczerpane dotychczas możliwości w dziedzinie produkcji żelaza i ropy naftowej. Wzmoczenie wydajności tych skarbow naturalnych jest możliwe bez żadnych specjalnych trudności. Rezultaty, uzyskane w ostatnim czasie, wykazują wielkie postępy w tej dziedzinie. Ze względu na to, że w chwili obecnej poświęca się wiele pracy zagadnieniom związanym z Wisłą, niedalekie przyłączenie komunikacji na tej arterji do sowieckiej sieci kanałów środkowych zapowiada ogólne wzmoczenie komunikacji gospodarczej na terenach wschodnich.

Przygotowania do reform w Hiszpanji.

Madryt, 15 sierpnia. Pod przewodnictwem ministra spraw wewnętrznych Serrano Sunera ebraudaje już od tygodnia polityczny wydział „Falangi” nad reformami organów państwowych i ich przyszłych kompetencji w państwie.
Do zadań tego zebraństwa należy również ustalenie kompetencji prezydenta i uprawnień rządu, ogłoszenie pewnego rodzaju ustawy konstytucyjnej i ostateczne sformowanie rady „Falangi” oraz jej naczelnego komitetu — wydziału politycznego.
Jaki charakter prawnopństwowy nada się prezydenturze — nie jest jeszcze ustalonym. Zapartywania odnośnie do tego punktu są bardzo różne i sięgają od uprawnień prezydenta państwa — do regencji. W każdym razie należy się spodziewać przywrócenia urzędu wiceprezydenta w rządzie, który dotychczas był zależny wprost od prezydenta państwa.
Reforma organów państwowych, w pierwszej linii rady „Falangi” i wydziału politycznego ma na celu przede wszystkim uczynienie z tych ciał faktycznie doradcze

grono. Dotychczas nie miało to miejsca, gdyż zadania wojny domowej oraz czasu powojenne, jak również decyzje odnośnie do chwilowej sytuacji międzynarodowej wymagały raczej jednostkowego sposobu rządzenia, tem więcej, że wyjaśnienie politycznej sytuacji wewnętrznej nie posunęło się jeszcze w dostateczny sposób naprzód.
Ustawa konstytucyjna ma zawierać nie tylko wewnętrzno-polityczne i socjalne zasady państwa, ale także ustalenie imperialnego celu na terenie polityki zagranicznej.
Po opublikowaniu nowych zasad prawnych, których oczekuje się pod koniec sierpnia, wydział polityczny i rada „Falangi” automatycznie się rozwiążą. W związku z tem należy się liczyć z reorganizacją gabinetu. Wydział składa się obecnie z 20 osób, w tem trzech ministrów i pewnej ilości wyższych funkcjonariuszy partyjnych. Wydział ten będzie kontynuował swoje narady pod przewodnictwem gen. Franco jeszcze tydzień do 14 dni.

100 oficerów bułgarskich zaproszono do Niemiec.

Sofia, 15 sierpnia. Związek bułgarskich oficerów rezerwy otrzymał z niemieckiej naczelnej komendy armji zaproszenie do wysłania do Niemiec 100 bułgarskich oficerów rezerwy, którzy w czasie wojny światowej wraz z Niemcami walczyli i którzy zostali odznaczeni „żelaznym krzyżem”. Oficerowie ci mają być gośćmi armji niemieckiej.

John Northcott szefem australijskiego sztabu generalnego.

Sztokholm, 15 sierpnia. Nowym szefem australijskiego sztabu generalnego został mianowany — według doniesień z Canberra — generał-major John Northcott w miejsce dotychczasowego szefa sztabu sir Cyryla Brudenell White, który zginął we wtorek w katastrofie lotniczej.

Rumunja kupuje bawełnę ze Wschodu.

Bukareszt, 15 sierpnia. Instytut spółdzielczy został upoważniony do zakupu 6 tysięcy ton surowca bawełny na Wschodzie i sprowadzenia go do kraju. W związku z powyższem bank narodowy udzielił instytutowi kredytu w wysokości 600 milionów lei.

W Turcji znaleziono naftę.

Ankara, 15 sierpnia. Donoszą tu, że u stóp gór Remadag znaleziono nowe, bardzo wydajne pokłady nafty. Dla eksploatacji sporządzono trzy szyby wiertnicze. Kierownik oddziału dla poszukiwań nowych pokładów naftowych, utworzonego przy Instytucie Badań Kopalnianych oświadczył, że na nowo odkrytym obszarze można będzie założyć 300 szymb wiertniczych.
Po nadesłaniu z Ameryki zamówionych przyrządów wiertniczych wiercenia będą mogły być przeprowadzone w szybszym tempie. Sądząc z dotychczasowych wyników z każdego szybu w ciągu doby można będzie wydobyć 10.000 ton nafty.
Uwzględniając obecną potrzebę nafty Turcji, która wynosi 150.000 ton rocznie, produkcja z nowo odkrytych pokładów pokryje w zupełności zapotrzebowanie kraju. Oczywiście dotychczasowe wyniki eksploatacji utrzymane muszą być i w przyszłości.

Ołbrzymie powodzie w Karolinie północnej.

(-) Nowy Jork, 15 sierpnia. Po wielkich powodziach w południowej Karolinie, donoszą obecnie o gwałtownych oberwanjach chmur również w północnej Karolinie. Wskutek olbrzymich opadów deszczowych doliny górskie w zachodniej części tego stanu zostały nawodnione katastrofalnymi powodziami i obsunięciem się ziemi. Wiele mostów zostało zerwanych. Szkody, wyrządzone na szosach, w domach mieszkalnych i zakładach przemysłowych, idą w tysiące dolarów.

Gwałtowne burze w Hiszpanji.

(-) Madryt 15 sierpnia. Po fall olbrzymich upałów, przeszły ostatnio nad szeregami prowincji hiszpańskich gwałtowne burze, połączone z ulewami deszczami i gradem. Pioruny zabiły wiele sztuk bydła. Strumienie, które ostatnio wyschły prawie zupełnie, weszły gwałtownie, występując z brzegów i wyrządzając znaczne szkody zwłaszcza w prowincjach Jean i Nawara. W miejscowości Caparrosa jeden mieszkaniec został zabity uderzeniem pioruna.

Z dziejów pałacu Doria.

Kraków, w sierpniu.
Niema zapewne na świecie miasta, któreby posiadało więcej pięknych pałaców, co Rzym. Złożyło się na to bardzo wiele momentów historycznych, a przedewszystkiem to, że Rzym był przez długie wieki centrum kulturalnym Europy, że do niego ściągali niezliczone rzesze pielgrzymów, na różne odpusty, uroczystości i t. d. A w końcu nie należy zapominać, że Włochy przez wiele wieków były ojczyzną największych artystów świata, że tam w Rzymie czy Neapolu, w Genui, czy Wenecji rozdziły się sławy malarstwa i rzeźby, Bramante, Michał Anioł, Rafael, Fra Angelico i wielu innych.
Pałace rzymskie są inne w charakterze jak podobne zabytki w innych krajach. Posiadają one zawsze piękne ogrody, nie raz niewielkie ale niezwykle starannie urządzone, ozdobione nieraz pięknymi wodotryskami, rosną w nich egzotyczne jak na nasze stosunki rośliny, piękne palmy, drzewa cytrynowe, bukszpany i wiele innych.
Do takich uroczych pałaców należy słynny palazzo Doria, który ostatnio przeszedł na własność państwa włoskiego. Jest to więc w bieżącym roku drugi już nabytek na rzecz Włoch, gdyż po wybuchu wojny z Francją została słynna willa Medici ogłoszona własnością państwową i odebrana państwu francuskiemu, do którego należała od końca XVIII wieku. Palazzo Doria leży przy placu Collegio Romano w pobliżu siedziby Mussoliniego palazzo Venezia. Większość pałaców rzymskich wyszła z rąk danej rodziny i stała się siedzibą bądź to różnych posełstw i ambasad, bądź też banków czy wszelkiego rodzaju przedsiębiorstw. Jednym z niewielu wyjątków jest właśnie palazzo Doria, który pozostał własnością tej rodziny.
Pałac ten przedstawia nietylko zewnętrznie wielką wartość artystyczną, ale również pełen jest niezwykle cennych zabytków sztuki. Na zbudowanie jego i przyozdobienie złożyły się prace wielu artystów i budowniczych a przedewszystkiem przyozdobił go Bramante, Borromini, Pietro de Cortona, Valvassori i inni. Obecny jego wygląd pochodzi z końca XVII i z początku XVIII wieku. Gdy pałac został zbudowany, robił tak wspaniałe i bogate wrażenie, że papież Juljusz II odwiedzając mieszkającego w nim kardynała Santoro, wyraził mu, że nie przypisałby sobie honoru

przebywać w tak bogatym pałacu.
Później pałac przechodził w posiadanie słynnych rodzin rzymskich jak np. Aldobrandinich, w końcu stał się własnością rodziny książąt Pamphili a następnie książąt Doria. Obecny reprezentant tej przastarej rodziny rzymskiej ks. Alfons Doria Pamphili-Landi jest wymarzoną gospodarzem w tych murach, gdyż od wielu lat odznaczył się niezwykłym zamiłowaniem artystycznym, pomnaża zbiory i dba pieczołowicie o ich konserwację.
Opowiadają na temat zamiatowań księcia ciekawą anegdotę:
Otóż bawił pewnego razu w Rzymie słynny milioner amerykański Pierpont Morgan i odwiedził księcia, chcąc obejrzeć jego galerie. Są w niej obrazy Leonarda da Vinci, Rafaela, Caraccio i Breughela, Rubensa i Van Dycka. Nic dziwnego, że miljarder amerykański strzelał oczami na wszystkie strony i koniecznie chciał wydobyć od księcia Doria jeden lub drugi obraz dla swoich zbiorów. Siedząc przy herbacie, po obejrzeniu wspaniałej galerji, począł kusić gospodarza niezwykle koryzystnymi propozycjami. Widząc, że pertraktacje idą jak z kamienia, postanowił kupić przynajmniej jeden obraz, mianowicie portret papieża Inocentego X, namalowany przez Velasqueza. W pewnej chwili ofiarował księciu Doria fantastyczną kwotę miliona dolarów, czyli 5 milionów lirów. Książę zmęczony naleganiem amerykańskiego miljardera, który absolutnie nie chciał słyszeć o odmowie, zadzwonił w pewnej chwili na służącego, polecając mu wyprowadzić natrętnego Amerykanina z pałacu.
Nietylko jednak galerja obrazów jest godna wtrzenia w pałacu Doria. Są tam również wspaniałe freski na sufitach w stylu barokowym, są przepiękne świeczniki, są piękne meble, wyścielane wspaniałymi jedwabiami i gobelinami z dawnych wieków, jest w końcu wiele pięknych drobiazgów. Katalog pałacu obejmuje 500 eksponatów.
Pałac Doria gra również pewną rolę jako miejsce spotkania sfer dyplomatycznych i politycznych. Tam to mieszkał podczas swego pobytu w Rzymie b. cesarz niemiecki Wilhelm II, tam też odbywały się zbrania rzymskiej arystokracji, należącej do partji królewskiej, czyli t. zw. „białej”, nazwanej tak, w przeciwieństwie do „czarnej” klubu oddanego Watykanowi.

Z DNIA.

DOBROCZYŃCA

Kiedyś, gdzieś (niewiadomo dokładnie, jak to było), poznałem miłą i młodą pannę. Znamościami zupełnie bez znaczenia, wkrótce ją też zapomniałem. Pewnego razu ktoś do mnie dzwonił.

— Halo! słucham!

— Przypominam się panu z ostatniego naszego widzenia się.

— A, bardzo mi miło... Czem mogę służyć?

— Proszę pana, jak pan wie, są czasy kryzysowe, okropnie ciężkie i nie mam pośady. Czyby pan mi nie mógł pomóc?

— Zawsze w miarę możliwości, ale nie bardzo wiem, w jakiej dziedzinie. Co pani poprzednio robiła?

— Bardzo trudno, swoją drogą, dać sobie radę z temi wszystkimi prośbami, bo przecież, jak wiadomo, t. zw. kryzys trwa już od roku 1914, czyli jakby nie było 26 lat. Ale trudno, trzeba bliźniemu pomóc, zwłaszcza jeżeli ten bliźni jest bliźnia. Naraz sobie przypomniałem parę pięknych niebieskich oszu, pościągła buźka, miła sylwetka i zrobiło mi się ciepło na sercu. Ale telefon brzęczał w dalszym ciągu.

— Co ja dawniej robiłam? No wlatywałam do niego i on umiał! Właściwie też nie! Ale miał jak najlepsze chęci.

Zastanawiałem się głęboko nad tym stanem rzeczy. Chciałoby się pomóc, a nie bardzo wiadomo jak. Można by z tego miłego dziewczęcia zrobić t. zw. pozytywnego członka społeczeństwa, tylko trzeba pokazać jej drogę.

— Wie pani co — mówię do niej. Spotkajmy się lepiej w kawiarni i omówimy te wszystkie sprawy, bo tak przez telefon trudno niejedno pani wytłumaczyć.

I po kilku dniach zasiadam z nią w kawiarni, której, zobaczywszy ją w kawiarni, nie mogłem sobie w ogóle przypomnieć i zaczynam rozmawiać na temat jej osoby. Staram się mówić, jak człowiek niezwykle doświadczony, przybieram minę i ton mentora, jakiegoś niezwykle poważnego doradcy.

— Widzi pani, trzeba coś umieć. Jak pani się dobrze przygotuje, to znajdziemy świetną posadę. Otóż radzę pani nauczyc się dobrze pisać na maszynie. Podaje pani zaraz adres takiej szkoły. Nazywa się „Puk — Puk” Rynek 505. Tam pani nauczy się w trzy miesiące i proszę się potem znowu do mnie zgłosić. Zobaczymy, poszukamy, nie trądamy nadziei i wogóle...

Trzy miesiące, jak trzy miesiące, poprosiła 30 dni. Przeszły i tyle się widziało. Znowu telefon, od milej panienki.

— Nauczyłam się pisać na maszynie, oszkam obecnie na pańską łaskawą pomoc, — Znowu spotkanie w kawiarni. Co tu jej znacie? Pisanie na maszynie, to mało. Jezyków nie zna, stenografii nie zna, buchalterji nie zna, w ogóle jest miła, ale głupia.

— Widzi pani, pisanie na maszynie to trochę mało. Musi się pani koniecznie nauczyć stenografji. Podam pani adres. Jak pani się nauczy, proszę się do mnie zgłosić i znajdziemy posadę. Zobaczymy, poszukamy, nie trądamy nadziei i wogóle...

Znowu przeszło pół roku, czyli 6 miesięcy, i znowu telefon.

— Stenografuje jak anioł. Chyba teraz pan mi znajdzie posadę, Znowu śledzimy w kawiarni i znowu wiem, że nie będzie tak łatwo z tą posadą.

— Widzi pani, posadę mogę pani znaleźć, ale kłopotka. Gdyby pani jeszcze umiała jakiś obcy jezyk, albo buchalterje, to wtedy uatrzałimy coś pierwszorzędnej. Podam pani adresy, gdzie będzie można się nauczyć francuskiego, niemieckiego lub angielskiego. Zobaczymy, poszukamy, nie trądamy nadziei i wogóle...

Pewnego razu, znowu po kilku miesiącach, czy bodaj po kilku latach, przychodzi do mnie jakaś młoda osoba i ledwo z nią mogę się porozumieć po polsku. Okazuje się, że wzięła równocześnie trzy kursy jezykowe: niemiecki, angielski i francuski. Po polsku mówi niemiecko, po francusku z angielska, a po angielsku z polska. Wieża Babel! Dzielna dziewczyna!

— myślę sobie, Taka to nie zgłupie, chędy miłata takich protektorów, jak mnie. Ale przydałaby się jeszcze buchalterja. Spotkanie w kawiarni, prośba. Dobre rady. Adres, Zobaczymy, poszukamy i t. d. I znów przychodzi. Liczy, jak maszyna do liczenia. Rozwiązuje najtrudniejsze zadania matematyczne, oblicza bilanse, mówi, jak rowodnia wszystkich jezykami, wyrobiła się pod każdym względem w ostatnich kilku latach. Wogóle inna osoba.

— No, chyba teraz napewno pan coś znajdzie. Umiejęm wszystko, mówię jezykami, stenografuję, znam buchalterje, piszę na maszynie, zakładam kszaltki, robie inwentarze, ceruje półczochy, umiem się szminkować, mam ładne nogi i śliczne ząbki.

Byłem w kłopotach, bo widziałem, że nimo wszystko nie znajdzie tak prędko dla niej zajęcia. Gdy zacząłem jej coś tłumaczyć, straciła cierpliwość.

— Jest pan wstrętnym egoistą, podłym człowiekiem. Zrujnował pan moją rodzinę na ciagle studia pod pretekstem wykształcania, aby się mnie pozbyć. A jak wszystkiego już się nauczyłam, znów pan kreki. Niech pana wszyscy diabli wezmą! Już ja się na pana zemścę.

I znowu poczęła biegać czas, jak zegar w maszynie wiekliczej, niepowstrzymany, nieublagany, słońszy, ot poprostu czas.

Przychodzi pewnego razu do biura i widzę a raczej nie widzę, a konstataję wypruciem podskórny, że owiewa mnie dziwny chłód. Wszycy się na mnie patrzy krzywo, dyrektor ledwo odpowiada na mój ukłon, ogólny nastrój wrogi i zimny. Co się dzieje? Dowiedziałem się wkrótce.

— Niestety nie możemy pana dłużej trzymać w naszym biurze — oświadcza mi dyrektor. — Pan za mało umie... Znaleźliśmy kogoś daleko pilniejszego, odpowiedzialniejszego. Mówi ten ktoś jezykami, zna buchalterje, stenografje, no wogóle są pan chci!

Coż w tem dziwnego? Umiała więcej odemnie, no, a pozatem albo raczej przede wszystkim była ładna dziewczyna, z którą nie mogłam poprostu konkurować.

Tak, tak, trzeba być dobrze przygotowanym, aby objąć posadę!

Xerez.

Jakie przedsiębiorstwa należą do dziedziny wyżywienia i rolnictwa?

Uzupełniające zarządzenie Generalnego Gubernatora.

(—) Kraków, 15 sierpnia. Generalny Gubernator w uzupełnieniu rozporządzenia z 23 listopada 1939 r. o wyżywieniu i rolnictwie w Generalnym Gubernatorstwie wydał zarządzenie, w którym precyzuje bliżej wszystkie zakłady i przedsiębiorstwa, podпадаjące pod nazwę zakładów wyżywienia i rolnictwa w myśl wymienionego rozporządzenia.

Według tego zarządzenia do dziedziny wyżywienia i rolnictwa należą:

1) przedsiębiorstwa rolnicze i pokrewne, wytwarzające, sporządzające, obrabiające i przetwarzające produkty, poirawy i napoje wszelkiego rodzaju, służące do wyżywienia ludzi i zwierząt, jak również zromadzające, magazynujące i rozdzielające;

2) przedsiębiorstwa rolnicze i inne wytwarzające i sporządzające produkty rolnicze nie służące do wyżywienia ludzi i zwierząt, lub surowce i odpadki powstające przy przerobieniu produktów rolniczych, dalej przedsiębiorstwa, które skupują lub gromadzą te produkty dla dalszej przeróbki przemysłowej, wreszcie przedsiębiorstwa odstawiające i rozdzielające te produkty do centrali gospodarczych lub do zakładów przemysłowych;

3) zakłady i przedsiębiorstwa, które produkty wszelkiego rodzaju sprowadzone z zagranicy obrabiają i przetwarzają dla celów wyżywienia ludzi i zwierząt, jak również magazynują i rozdzielają;

4) zakłady i przedsiębiorstwa trudniące się rozdziałem nawozów, artykułów gospodarczych i innych artykułów, potrzebnych do produkcji rolniczej, o ile obsługują one bezpośrednio przedsiębiorstwa rolnicze, spółdzielnie rolnicze, oraz ich związki.

Zarządzenie wyszczególnia dalej wszystkie produkty administrowane przez Wydział Wyżywienia i Rolnictwa przy urzędzie Generalnego Gubernatora oraz upoważnione przezeń urzędy. Są to:

Produkty gospodarstw uprawiających zboża i pasze: zboża i strączkowe wszelkiego rodzaju, rośliny i owoce oleiste, pasze wszelkiego rodzaju, siano i słoma, nasiona i zboża siewne, rośliny włókniste i służące do przędzenia.

Produkty gospodarstw browarniczych: chmiel i sód, piwa wszelkiego rodzaju.

Produkty gospodarstw niemiejskich: ziemniaki, kromchale wszelkiego rodzaju i ich pochodne uszlachetnione, proszki do pieczenia.

Produkty gospodarstw cukrowniczych: buraki cukrowe, pasze zawierające cukier, melasy i cukier wszelkiego rodzaju, środki słodzące.

Produkty gospodarstw użytkowych: ekstrakty mięsne, korzenie do poiraw i zub, gotowe zupy i potrawy, środki i preparaty odżywcze musztarda i ocet, drożdże i wódki wszelkiego rodzaju, lody, miód i sztuczny miód, syropy, cukierki i sucharki, surowe kakao, oraz artykuły kakaowe i czekoladowe, kawa i herbata, oraz ich surogaty, ziarna, nasiona i owoce używane jako korzenie, esencje, ekstrakty i kwasy organiczne.

Produkty ogrodnictwa: jarzyny, owoce i owoce południowe, jagody i grzyby, rośliny korzenne i lecznicze, marmolady, konserwy owocowe i jarzynowe, soki owocowe i moszowe winne, lemoniady i wody stołowe, rośliny ozdobne i artykuły do szkolek drzewnych, kwiaty, sitowie i pchy.

Produkty gospodarstw winnicowych: winogrona, moszcze i wina, wina musujące i wermutowe.

Produkty gospodarstw hodowlanych: bydło oraz mięso i artykuły mięsne, wędliny i odpadki, szczer, włośna i włośna zwierzęca, skóry surowe i wyprawione.

Produkty gospodarstw mleczarskich i tłuszczowych: mleko i wytwory mleczne, zwierzęce i roślinne oleje i tłuszcze, kazeina.

Produkty gospodarstw drobiu i jaj: drób i jaja, pierze wszelkiego rodzaju.

Produkty gospodarstw rybnych: ryby i konserwy rybne wszelkiego rodzaju, skorupiaki i zwierzęta morskie.

Kierownik Wydziału Wyżywienia i Rolnictwa przy urzędzie Generalnego Gubernatora, oraz kierownicy oddziałów przy urzędach szefów dystryktów są upoważnieni do dopilnowania swych zarządzeń i wskazówek, do nakładania kar porządkowych aż do nieograniczonej wysokości.

Przepisy powyższego zarządzenia, które weszły w życie w dniu 1 sierpnia 1940 r., nie dotyczą postanowień co do stwarzania i administrowania monopolu dla poszczególnych produktów w dziedzinie wyżywienia i rolnictwa, oraz rozporządzenia w sprawie powołania do życia centrali gospodarstwa skórami i futrami w Generalnym Gubernatorstwie wraz z adnotacjami do tego zarządzenia.

Rolnicy!

Czy wiecie, że już 1 września b. r.

ukule się w sprzedaży nowe polskie urządzenie przeznaczone wyłącznie dla spraw związanych z rolnictwem? Ten nowy wygodnik „SIEW” opracowany przez fachowców, praktyków, odda Wam jeszcze więcej niż nieoceniona usługa.

„SIEW” wiec musi się znaleźć w rękach wszystkich rolników! Zamówienia na ten numeratę na obszarze całego Generalnego Gubernatorstwa dokonuje się wyłącznie tylko przez urzędy i agencje pocztowe. Cena miesięcznej pronumeratę tylko zł 1. Jeszcze dziś zamów „Siew”.

tluczonych głowy. Lekarz pogotowia udzielił jej pierwszej pomocy i polecił przewieźć na oddział chirurgiczny.

Stolarz Michał Borysz, lat 40, zam. przy ul. Łobzowskiej 5, został potrącony przez samochód, doznając ran tłuczonych głowy. Zawezwany lekarz pogotowia stwierdził ogólne kontuzje, oraz objawy wstrząsu mózgu; w stanie ciężkim przewieziono go na oddział chirurgiczny.

(J0) PORACHUNKI NÓŻOWNICZE. W nocy na ul. Dietla 54, został przebity nożem przez nieznanych osobników Henryk Brenner lat 35, zam. przy ul. Boże Ciało 10. Po zopatrzeniu przez lekarza Pogotowia został przewieziony do szpitala na oddział chirurgiczny.

Robotnik Kopeć Henryk, zam. przy ul. Skawińskiej 12, lat 23, został przebity nożem przez jakiegoś żyda, doznając ciężkiej rany w klatkę piersiową. Zawezwany lekarz Pogotowia, po udzieleniu pierwszej pomocy, polecił przewieźć go na II-gi oddział chirurgiczny.

(Zet) KONSEKRACJA KOŚCIOŁA. W Tezy (pow. Miechów) odbędzie się w dniu 17 bm, konsekracja kościoła parafialnego pod wezwaniem św. Idziego. Na uroczystość przybędzie ks. biskup-ordynariusz dr Kaczmarek z Kiele. Pierwszym kosiarzem w Tezy był kościółek drewniany, wybudowany w XI wieku. Na jego miejscu wybudowano w r. 1900 kościół marmurowy, który powiększono i odrestaurowano w r. 1929. Obecnym proboszczem jest ks. Binczycki, który doprowadził świątynię do stanu godnego podziwu. Ostatnio wybudowano szerokie schody betonowe, prowadzące do kościoła wzniesionego w w. górze.

(Zet) SEKRETARZ PODZIELIŁ LOS WOJTA. W związku z ujawnieniem niedokładności przy rozdzielaniu aprowizacji niedawno został aresztowany wójt gminy Zarnowice koło Woibromia, Franciszek Grela. Obecnie taki sam los spotkał sekretarza tej gminy, Jana Skoluckiego.

(Zet) POŻAR OD PIORUNA. W Kamionicy (pow. Miechów) z powodu uderzenia pioruna spłonął dom i zabudowania gospodarcze Rocha Blasika.

(Zet) 11-LETNI CHŁOPIEC. Stanisław Kobiński spowodował pożar stodoły i przybudówek Feliksa Dulewicza w Stompikach (pow. Miechów), bawiac się zapalnikami.

KRONIKA

Japoński dyplomata w Krakowie

Kraków, 15 sierpnia. We środę wieczorem przybył do Krakowa z Pragi poseł Kawai z japońskiego ministerstwa spraw zagranicznych. Eksceleńca Kawai odbywa obecnie podróż po Europie i przebywał jakiś czas w Niemczech, poczem udał się do protektoratu Czech i Moraw.

W Krakowie eksceleńca Kawai zostanie przyjęty przez Generalnego Gubernatora ministra Rzeszy dr. Franka. Pobyt eksce. Kawai w Generalnym Gubernatorstwie potrwa kilka dni.

Szkoły rolnicze dla młodzieży polskiej.

(—) Kraków, 15 sierpnia. Szkoły rolnicze dla ludności polskiej, zamknięte od wybuchu wojny, zaczynają obecnie po ukonieczaniu niezbędnych przygotowań, podejmować swą działalność wszędzie tam, gdzie zgłasza się odpowiednia ilość uczniów.

Istnieje projekt otwarcia takich szkół zawodowych, stanowiących bezpośrednio wyższy stopień szkół powszechnych, także dla młodzieży po wszech. Tego rodzaju zakłady, przewidziane wprawdzie przez dawne ustawy polskie, nie zostały jednak nigdy zrealizowane przez rządy polskie. Dopiero władze niemieckie w ramach odbudowy w dziedzinie szkolnictwa przystąpiły do tworzenia szkół zawodowych dla młodzieży polskiej.

Pożar w Włoszczewie wyrządził straty na 25 tys. zł.

(Zet) Włoszczowa, 15 sierpnia. We wsi Kozłów, gm. Małogoszcz, od uderzenia pioruna spłonęły dwa domy mieszkalne z zabudowaniami i pięć stodoł napelnionych tegocrocznymi zbiorami.

Opócz tego pastwa ognia padło sporo sprzętów domowych i narzędzi rolniczych oraz koni. Ogólne straty wynoszą około 25 tys. zł. Poszkodowanymi są: Antoni Talar, Bolesław Berner, Jan Włodarczyk, Jan Babak i Jadwiga Grabowska.

STAN WODY NA WISLE

W dniu 15 sierpnia w Krakowie minus 206, w Zawichocie zaś plus 162.

(J0) ADRESY APTEK, dyżurnych oddziałowej nocy w Krakowie: Rynek Główny 45, tel. 125-74; Łobzowska 8, tel. 220-15; Dietla 86, tel. 147-64; Grzegorzewska 9, tel. 188-57; Grodzka 22, tel. 102-08; Plac Matajki 8, tel. 156-11; Plac Inwalidów 7, tel. 186-10; Madalińskiego 7, tel. 124-70; Rakowińskiego 12, tel. 114-08; Rynek Główny 9, tel. 124-41.

DWA ZAMACHY SAMOBÓJCZE.

Wezór przy placu Zwady 1. 26, Glazer Maria, lat 34, popełniła zamach samobójczy, zażywając większą ilość kogutków. Po przedpakowaniu żoładka została przewieziona do szpitala żydowskiego.

Dzisiaj rano o godz. 6-tej, przy ul. Piarskiej 2, urzędniczka firmy Aleksandrowicz, Dora Blander, skoczyła z trzeciego piętra, doznając złamania prawej reki i nogi oraz wstrząsu mózgu. Zawezwany lekarz Pogotowia udzielił jej pierwszej pomocy, poczem została przewieziona do szpitala żydowskiego.

POWIEŚĆ SIĘ W MIESZKANIU.

Przy ul. ka. Skorupki 10 na Nowej Olszy powiesił się Leopold Pleczyk, lat 33, bez zajęcia. Zawezwany lekarz Pogotowia stwierdził zgon i polecił przewiezienie zwłok do Instytutu Medyczny Sadowy.

NIESZCZĘŚLIWY WYPADEK ROBOTNIKA.

Robotnik w Małopolskim Związku Mleczarskim Natowicz Samuel, lat 37, z Jordanowa — spadł ze strychu, doznając kontuzji klatki piersiowej, oraz obrażeń wewnętrznych. Po zopatrzeniu przez lekarza pogotowia został przewieziony do szpitala.

SMIERTELNE ZATRUCIE GAZEM.

Wczór w południe przy ul. Komorowskiego 3, Anna Bonclerowa, lat 35 — zatruta się gazem świetlnym. Zawezwany lekarz pogotowia stwierdził zgon. Denatkę pozostawiono na miejscu i polecono zawezwać komisję sądowo-lekarską. Przyozyny samobójstwa nie ustalono.

ULICA ZABIJA!

W godzinach południowych została potrącona przez tramwaj Nadolińska Bronisława lat 20, bez zawodu — doznając złamania miednicy i ogólnych kontuzji. Zawezwany lekarz pogotowia, po udzieleniu pierwszej pomocy, polecił przewiezić ją do szpitala św. Łazarza.

Na regu ul. Podwale a Pierackiego, po południu o godzinie 5 została przejechała przez samochód Gabriłowa Wiktorja, lat 25 — doznając wstrząsu mózgu, oraz ran

Z Warszawy i okolicy.

Ujętowane morderstwą rabunkową w Warszawie.

W dniu 8 sierpnia br. około godz. 18-iej wieczorem niejaki Cz. Kunierowicz usiłował zamordować w piwnicy domu przy ul. Dobrej 1. 6 B. Bardana w zamiarze obrabowania go. Kunierowicz zwałił Bardana do piwnicy pod pozorem sprzedaży artykułów stołowych, garderoby i innych towarów. Po wejściu do piwnicy rzucił się na Bardana z tapem narzędziem i zadał mu kilka lekkich ran w głowę. Po dokonaniu czynu, bandyta nie zrabowawszy niczego swej ofierze, zbiegł.

Aresztowanie handlarzy kokainą.

Policja warszawska aresztowała 3 osoby pod zarzutem handlu narkotykami. Wśród aresztowanych znajduje się jedna żydówka. Znaleziona przy aresztowanych truzina uległa konfiskacie. Policja prowadzi dalsze dochodzenia w tej sprawie.

Pożar w fabryce mebli Szczerbińskiego.

Onegdaj w nocy o godzinie 23-iej wybuchł pożar w znacznej fabryce mebli Szczerbińskiego, przy ul. Dzielnej L. 73 w Warszawie. Do akcji ratunkowej posłano 3 oddziały miejskiej straży pożarnej, które czynne były do godziny 3-iej nad ranem. Policja prowadzi dochodzenia w tej sprawie. Dotychczas nie ustalono wysokości strat.

LAKONICZNIE.

— Jak się pan zapatruje na małżeństwo? — Zdaleka, proszę pani.

WŁADYSŁAW BANCICKI.

Tajemnica starych portretów.

Powieść fantastyczna.

6)

„Oddawna meczyło mnie zagadnienie, czy wiara w wędrowkę dusz da się choćby w przybliżeniu wyjaśnić naukowo? Gdy czytywałem tłumaczone egipskie teksty mówiące o palingenezis, gdy zastanawiałem się nad tą wiarą tak zasadniczo naiwną, ale równocześnie dającą takie pole do domysłów, nie mogłem wyjść z zadziwienia, że tak mądry i tak wysoce wykształcony naród, jak Egipcjanie, mogli przypuszczać, że człowiek po śmierci przetrada się w psa, kota, ptaka czy krokodyla.

A jednak jest w tym coś prawdy. Może o tyle, że każdy człowiek jest mozaiką, na którą złożyły się przeliczne żywoty przeżycia, wpływy innych ludzi, wychowanie, dziedziczność, własne doświadczenia i t. d. W ten sposób więc istniał naprawdę rodzaj wędrowki duszy, w tej zresztą formie, że każdy z nas ma swoich duchowych potomków, na których wpłynął przez obcowanie z nimi, rozmowy i przez swoje dzieła, o ile jest wiarzem lub swoje obrazy, o ile maluje. W ten więc sposób dusza ludzka rzeczywiście wędruje z człowieka do człowieka, a im jest silniejsza jednostka A, tem większy wpływ wywiera na jednostkę B.

A zresztą przechodzą epoki, w których jeden wielki człowiek wyiska na wszystkich innych piękne swoje poglądy, czyniąc ich swymi następcami.

A coż dopiero powiedzieć o wpływie,

jakiego mają na swoje dzieci rodzice! Wpływie zresztą nieraz bezwiednym, czysto mechanicznym, wypływającym poprostu ze sytuacji. Muszę to sprawę zbadać, o ile to się da, praktycznie. Przypuszczam, że badać miał na to dosyć czasu, gdyż mam niewiele do czynienia, tem więcej, że jeszcze nie zadomowiłem się u siebie tak, jak należy.

Zabrałem się teraz do badania najstarszej części zanku t. zw. „wieży Dawida”. Interesowała ona już wielu znawców swą oryginalną budową, wskazującą na bardzo zamierzalne czasy, ale jeszcze bardziej tem, że, jak głosi legenda, znana od wieków w całej okolicy, jeden z moich przodków, będący na wyprawie krzyżowej, przywiózł jakiś bliżej nieokreślony skarb, który umieścił w skrytce w ścianie kaplicy. Zachodzi teraz pytanie, gdzie ta kaplica się znajdowała, gdyż obecnie wieża mieści cztery duże izby, każda na jednym piętrze i trudno wywnioskować o miejscu, gdzie mogła znajdować się ta kaplica.

Pisałem do mojego znajomego z Wiednia inż. Anera, który zajmował się architekturą wczesnego gotyku, aby przybył do Heidensteina i rozpoczął ze mną na ten temat badania. Mam nadzieję, że nie mu nie stanie na drodze, gdyż jest człowiekiem życzliwym i właściwie zupełnie niezależnym, pamiętając oczywiście żonę, osobę piękną, ale bardzo zazdrosną.

Panna Dalli jest naprawdę nieoceniona: młoda ta osoba służyła w paryskiej Sorbonie wydział filozofii i jest tak nadzwyczajnie zorientowana w paleografii i w ogóle tak zna się na nawet najbardziej zamkniętych zagadnieniach historycznych, że nie znajdzie drugiej współpracownicy tej miary. A poza tem jest bardzo miłą towarzyszką, dobnie odpowiada skoro zyska się jej zaufanie i jest bardzo szczęśliwa, że swego obecnego zajęcia. Mówiłem z nią wczoraj przy kolacji o różnych charakterach: ma bardzo ciekawe na tem tematy poglądy. Zabrałem się do porządkowania listów z czasów moich uprzejmych — dopiero dwadzieścia lat dzieli od tych czasów, a jednak wydają się one tak dalekie, że trudno nieraz nawiazać z nimi kontakt. Wtedy byłem jeszcze po tamtej stronie rozpoznania: znalazłem tylko jedną stronę tego medalu, który się nazywa życiem. Przeglądałem mu się z niezwykłym zainteresowaniem, cieszyłem się nim, pisałem, miałem wtedy wrażenie że wszystko jest tak, jak się je podaje i mówi.

Podchodziłem do ludzi z wielkim zainteresowaniem, otwierałem przed nimi serce i moje myśli, przypuszczając, że będą umieli je zrozumieć i uciechają się moją radością. Dziwna rzecz, że można być człowiekiem dorosłym i mimo to tak naiwnym! Ale właściwie, to dobrze, że tak jest, jak jest: trzeba przeżyć przez różne fazy życia, aby być pełnym, skończonym w rozwoju człowiekiem.

Te wszystkie listy moich dawnych przyjaciół i przyjaciółek świadczą, że i oni podzielali moje zdlenia. Wkrótce jednak przyszedł nowy wydarzenia, które otworzyły mi oczy na wiele rzeczy.

Najbardziej chciałbym odczytać w tem dużym archiwum korespondencję moich rodziców. Może dowiem się coś ciekawego, co by zbliżyło mnie do osób, które tak mało pamiętam, że pozostały w mojej pamięci tylko w ogólnych zarysach.

Ale czy wdzieranie się do korespondencji osób zmarłych nie jest pewnego rodzaju profanacją? Czy mam prawo to czynić? Muszę o tem namowić z panem Dalli, która zdradza wielką delikatność uczuć i jest osobą zdolną zrozumieć mnie.

Inż. Auer odpisał mi, że w tych dniach zjawi się u mnie i chętnie przypomni so-

bie naszą dawną znajomość, przyrzeczę będzie mi pomocy w badaniu tej dawnej sprawy ze skarbami w wieży Dawida. — Cieszę się bardzo na jego przyjazd, gdyż i tak żyje jak samotnik. Muszą się tylko porozumieć z jednym majstrom murarskim, który bardzo zgrabnie wykonuje wszelkie roboty, a przytem jest trochę artysta.

Pisał do mnie Kotwicz, mój daleki krewny. Wystawia znowu jakąś nową sztukę w Paryżu czy Rzymie. Zaprosiłem go do siebie, gdyż dawno chciałem już trochę pogawędzić z człowiekiem, który utrzymuje kontakt z szerokim światem literackim. Ja zaś niedługo w tym kierunku i poza temi różnemi naukowymi działaniami, które studiuję, dawno już nie miałem w ręku t. zw. aktualności.

Dzisiaj rano przyjechał inż. Auer. Nie się nie zmienił od czasu, jak go ostatni raz widziałem. Zawsze taki energiczny, pełen radości życia, zawsze śledzący ruch intelektualny, jednym słowem bardzo ciekawy człowiek.

Usiedliśmy do kolacji o 8-mej wieczór, a wstałiśmy od niej dopiero o 11-tej, tak się świetnie z nim gawędziliśmy. Gdy mu powiedziałem, że zamierzam zbadać pod względem zabytkowym wieżę Dawida, ucieszył się jak małe dziecko, gdyż lubi wszelkiego rodzaju tajemnice, a zwłaszcza pozwilazwanie ich. Umówiliśmy się więc, że jutro rano pojedziemy sobie obejrzeć dokładnie zakamarki wieży i narysujemy jej plan. Jestem niezwykle ciekawy, czy podanie o skarbach zakopanych w tej wieży opiera się na jakichkolwiek prawdziwych faktach, czy też jest to zwykła fantazja okolicznego ludu. A jeżeli są jakie skarby, to z jakich pochodzą czasów, i czy naprawdę sięgają aż wojen krzyżowych, jak się to mówi?

(Ciąg dalszy nastąpi).

WZNOWIENIE WYPŁAT przez Polską Pocztową Kasę Oszczędności w Warszawie

Polska Pocztowa Kasa Oszczędności (PKO), której usiłowania w poprzednich miesiącach były stale zwrócone w kierunku wznowienia wypłat, wypłaca wkładcom, zamieszkałym na terenie Generalnego Gubernatorstwa (miarodajny jest adres, wykazany w książeczce, względnie w przedłożonym dowodzie zameldowania), narazie 10% wkładów, jednakże najwyżej ZŁ 1.000 z jednej książeczki oszczędnościowej. Wkłady do 10 złotych wypłacane są w pełnej wysokości.

Wypłaty będą dokonywane w Pocztowej Kasie Oszczędności w Warszawie lub za pośrednictwem poczty.

Ze względu na bardzo wielką liczbę wkładców koniecznym jest, zarówno dla należytego przeprowadzenia wypłat, jak i celem uniknięcia natłoku, dokonywanie wypłat według jednolitego poniżej podanego planu. Odchylenia od tego planu nawet w wypadkach wyjątkowych nie będą stosowane.

Wkłady, którzy chcą podjąć swe wkłady w P. K. O. w Warszawie, winni składać książeczki w gmachach PKO przy ulicy Marszałkowskiej Nr. 184 — róg Świętokrzyskiej, Nowolipki 10 i Ludnej 9 w dniach między wymienionych, od godz. 6-ej rano. Po złożeniu książeczki klient otrzymuje numerok, porównujący do podjęcia w oznaczonym dniu przypadającej mu do wypłaty kwoty w kasach Centrali P. K. O. w godzinach od 8 do 12.

Termin składania książeczek	Numerok książeczek (od — do)
16. VIII	1 — 110.000 z literą D 1 — 110.000 „ „ F 40.000 — 41.000 „ „ U
20. VIII	1 — 110.000 „ „ H 1 — 110.000 „ „ S 1 — 1.000 „ „ U
23. VIII	110.000 — 120.000 z literą D 100.000 — 110.000 „ „ J 1 — 110.000 „ „ K 10.000 — 11.000 „ „ U 20.000 — 21.000 „ „ U
27. VIII	1 — 110.000 „ „ L 100.000 — 110.000 „ „ N 110.000 — 120.000 „ „ S 30.000 — 31.000 „ „ U 50.000 — 51.000 „ „ U
30. VIII	1 — 120.000 książeczki premiiowane I i II Serji 80.000 — 81.000 z literą U

S. IX 520.000 — 600.000 bez litery
1 — 100.000 z literą C
60.000 — 61.000 „ „ U

Dalsze terminy ogłaszane będą w końcu każdego miesiąca na następny kolejny miesiąc.

Wkłady, którzy chcą otrzymać swe wkłady przekazem pocztowym, winni przelać swe książeczki oszczędnościowe do Pocztowej Kasy Oszczędności w Warszawie, ul. Jasna 9, a mianowicie:

W drugiej połowie sierpnia	W pierwszej połowie września	W drugiej połowie września
książeczki od Nr. 1 do Nr. 200.000 z literami H i K 1 — 1.000 „ „ U 10.000 „ „ 11.000 „ „ U	książeczki od Nr. 1 do Nr. 200.000 z literami D i J 20.000 „ „ 21.000 „ „ U 80.000 „ „ 82.000 „ „ U	książeczki od Nr. 1 do Nr. 200.000 z literami F, L, N 30.000 „ „ 31.000 „ „ U 40.000 „ „ 41.000 „ „ U 50.000 „ „ 51.000 „ „ U

Dalsze nadsyłania książeczek podane zostaną do wiadomości we wrześniu b. r.

Do książeczki należy dołączyć dowód wypłaty, wypełniony i własnoręcznie przez wkładcę podpisany. Pozatem należy na odwrocie dowodu wypłaty wypisać wyraźnie i czytelnie dokładny obecny adres wkładcy (miejscowość, ulica, numer domu, urząd pocztowy).

O ile książeczka oszczędnościowa nie opiewa na nazwisko podejmującego, wypłata nastąpić może jedynie po przedłożeniu dokumentów, udowadniających uprawnienie.

Osobom prawa publicznego narazie żadne wypłaty dokonywane nie będą. P. K. O. gotowa jest przechować wkładcom ich książeczki po dokonaniu wypłaty. O ile wkładca życzy sobie zwrotu książeczki, winien to zaznaczyć przy jej nadesłaniu, podając swój dokładny adres.

Powłernik
Dla polskiej Pocztowej Kasy Oszczędności.
Warszawa, sierpień 1940.

Sprzedaz

ROWERY
Wspaniale i mechanicznie sprzedaje się w całości fabrycznych
Firma STEYR
DAILLER
PUGH
Krajków, Siewkowska 2, ofi. 27902

POWÓZ
w dobrym stanie, do sprzedania; Wielicka 61. 28543

DO
sprzedania kawa odtworzona wielka, prawie nowa. Wiadomość: Kalwaryjska 6/6. 28620

TRAKTOR
Fordson w bardzo dobrym stanie, z pługiem, do sprzedania. Zgłoszenia: Majałski Łódź, Kopiec, poczta i stacja Kłaj. 28627

UNZABERNE
ciepły biawatogalanteryjny do sprzedania. Ogł. 15-18, Książeczki 1. 28626

MARZYNE
płaszcz, walizkowa, sprzedam; Sławkowska 19/3. 28629

SPRZEDAM
fuzer w dobrym stanie, — kupię maszyna pralniczą. Zgłoszenia: Kalwaryjska 25/28. 28622

UBRANIE
futro pęskide, 4-parszt fotograf, peplenie, jadalnie, futro męskie — sprzedam; Staro-wiska 21, m. 8. 28647

TERPENTYN WÓROK
imzanych kto potrzebuje? Goniec Krak. — Kraków, „Nr. 28563”. 28563

MŁYRSKIE
maszynę, przyłogę wszelkiego rodzaju dostarcza Zakład budowy młynów, Kraków, Magowicka 35. 27198

ADWOKAT-OBROŃCA
JAN MOTAK
prawa adwokacka
Kraków, Basztowa 10,
tel. 139-85. 1980k

Balony Dymiony
w kieszce i bez kieszki, szkło apłeczne, butelki do piwa, wina, wód i t. p. sprzedaje B. Kmieciński DIOFREKÓW, ul. Targowa 7
Informacji w KRAKOWIE udziela: S. Skoposiński, Monarskiego 19, m. 8

SPRZEDAMY parę koni
gniadych ur. 1937, (w tamtym je-dnym klasie zarobkowym), z pochodzenia. Konia ujeżdżoną w zaprzęgu. Wiadomość: Admi-nistracja Dóbr Generalnego Gubernatorstwa, Kzessowice.

Verlag der Pa
„SENSACJA”
Wydawnictwo Kalendarzy i książek ludowych
K. Wohlgemang
Kraków, 4w, Sebasiliana 20
zawładam P. T. Odbiorców, że prowadzi nadal swój dział wielkiego rodzaju kalendarzy, notesów, książek obrazkowych i ludowych. 28589

Zakład lekarsko-dentystyczny TADEUSZA ROWIŃSKIEGO
ul. Andrzeja Potockiego 1 28479
czynny od godziny 11—1-szej i od 4—6-tej.

St. Asystent Szpitala św. Łazarza
Dr. Marian Krzyżanowski
ordynuje od 1—3 i 6—7½ w chorobach skóry i wenerycznych
KRAKÓW, Rynek Główny 24. 28719

Dr. Tadeusz Michniewicz
Lekarz chorób kobiecych i położnik. — Orazawa od godz. 10—12 i od 15—18
Kraków, ul. Andrzeja Potockiego 12, II p. Telefon 130-82. — Ułgi dla biednych i Urzędniczy Państwowy. 28714

Uwaga! Uwaga!
Codziennie od godz. 17 do 22
Koncert
chrześcijańskiej orkiestry salonowej —
Kawiarnia i Restauracja „Paradise” przy ul. Gertrudy 28 (wejście od plant) dla P. T. Publiczności polskiej i ukraińskiej
Bufet, obficie zaopatrzone w ciepłe i zimne potrawy oraz napoje. Ceny niższe!
O licznym odwiedziny uprasza
2221k Zarząd. 28542

KUCHARKĘ
doświadczoną w gotowaniu potraw dla większych grup ludzi przyjmia się natychmiast. Oferuje z fotografią, odpisami świadectw oraz z podaniem wysokości wynagrodzenia należy kierować pod „Pilsne” do dowódcy szkół policji bezpieczeństwa i S. D. w Babce. 2200k

Wzywa się wszystkich odbiorców t-y VACUUM OIL COMPANY S. A.
posiadaczy urządzeń zbiegających wraz z mierzami 1 litr., bezceń żelaznych połączonych i czarnych, oraz bezceń drewnianych, stanowiących własność ty. Vacuum Oil Company S. A., o zgłoszenie wyżej wspomnianych urządzeń osobliście lub pisemnie do dnia 30. VIII. br. w biurze firmy w Krakowie przy ul. Karmelickiej 45. 28400
Vacuum Oil Company.
Spółka Akcyjna.

Uwaga!
Dla 70 artystów muzyków, b. członków orkiestry Filharmonij, Radja P. i opery warszawskiej, którzy z dniem 1 września br. zostali przeniesieni do Krakowa — poszukuje się od 20 sierpnia br. umiarkowanych pokojów z ewent. używalnością kuchni przy polskiej rodzinach. 28640
Zgłoszenia pisemne lub osobiste z podaniem warunków: Kraków, Plac Szczęśliwy, Nr. 1, II, p. (Konservatorjum). Godziny przyjęcia od 11—12-tej.

TAKSÓWKI ROWEROWE
TRANSPORTOWCE ROWEROWE
MOTOROWE TRANSPORTOWCE
znane ze swej dobroci poleca
TOW. F. KI „PERKUN” S. A.
WARSAWA, ul. Grochowska 309/317, tel. 10-24-41. 28641

Wzywa się wszystkie osoby, które posiadają rzeczy biżutowe, uprzedzenia raz-razowe i techniczne, stanowiące własność ty. Vacuum Oil Company S. A., zgłoszone z jej składu w Krakowie, do zgłoszenia tych urządzeń do biura firmy w Krakowie przy ul. Karmelickiej 45, do dnia 30. VIII. br. pod rygorem dochodzenia własności na drodze sądowej. 28410
Zapraszamy osoby, które mogą wnieść wiadomości, gdzie znajduje się mienie firmy Vacuum Oil Company S. A. o zgłoszenie danych do biura w Krakowie pod wyżej wskazanym adresem, za odpowiednim wynagrodzeniem. 28410
Vacuum Oil Company.
Spółka Akcyjna.

Cukiernia „Europejska”
Kraków, Rynek Główny 35
poleca! 1975k
znane z dobrego wyroby cukierniczej

Ogniotrwałe 2820k
Dachówki „Everitas”
dostarcza w każdej ilości
L. Stoff, Kraków
Materiały budowlane i sanitarne
Starowiska 28. Tel. 107.99.

Wolne posady

UMIEJĄCEGO, pmiejaca samodzielnie prowadzący bufet restauracji przyjmie Złogosczenia: A. Migielski, Roz. wadow. 2187k

LEŚNICZY

agzaminowany, żonaty potrzebny zaraz. Podać warunki, odpisy referencyjne, fotografie: Zarzeze koło Niska. 28656

Kupno

ZGŁOŚ meble, pianina, maszyny — do sprzedania w — „KOMISIE”. Plac Dominikański 4. 28704

FILATELISCI!

Sprzedaję, kupno, wymiana, komis: „Mundus”, Rynek 37. 27186

ZBIORNIKI

benzyna w do- brym stanie, kupie. Goniec Krakowski, Kraków, „Nr. 28615”. 28615

OKAZJA!

willa nowa, piękna, rodzinna, nie skończona. szosa asfaltowa — 18.500. — Okazja 2, 3 morgi gruntu, Szwosowice, morga 5000 zł., 1.600 sążni par- celi oraz cegły 30.000 kamień 55 m piasku, 15 mbr. sypół, — drzwi 5 sztuk, studnia (Skawina) cena 23.000. Grzywacz Andrzej, Łagiewniki, — Kolejowa 430, — ostatni przystanek tram- wajowy, tablica orientacyjna. 28677

DYWANY

perskie i kilimy najkorzystniej sprzedaje się w „Doroteum”. — Karmelicka 27. 28690

MASZYNE

marki „Singer” w dobrym stanie sprzedawam Pracownia wyrobów metalowych, Krup- nicza 6, ogładać od 9—16 28204

WŁASCIWIE!

Własność zgła- szenie — BEZ- PŁATNIE! — O- trzymacie solid- nych lokatorów! Centrala Mieszka- niowa „FIDU- CIA” Florjańska 15. 28682

Nauka i wychowanie

NIEMIECKIEGO, i gry na skrzyp- czech uczy począ- tkujących i za- wansowanych. — Sienna 7, m. 1. 28168

FABRYKA

aryjska, precy- zyjna, cała urzęd- niemieckim, po- szukujecie pana, — szychyja, wład- ającego językiem niemieckim, z go- łową 40.000. — Współ- praca konieczna. Złogosczenia: Go- niec Krak., Kra- ków, „Nr. 28578”. 28578